**מבוי** העשוי כנגד. פי' רבינו תם שמצותם קטנים פתוחים למבוי גדול מצי לדדין ואינן זה כנגד זה משם כן הוו מפולשין וכעניין זה הם כרגלי הגדל שיש לו ב' שוקות על רגליים מימין ומשמאל והם זה שלא כנגד זה: **והא** ההוא מבוי

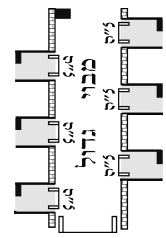


עקום דהוה בנהרדע' ורמו עליה חומריה דרב. ממאי דמשו נמי דמשמעל לן פריך ויטרך לתות (ג) דהא דמשו משום דנהרדעא מתרייה דמשמעל הוא שלא כנגד מדמשו לדרב נתמריה דשמעל פריך שפיר: **מניח את** הקורה **באלכסון**. פ"ה משמעם כלן בתורכה וכלן בקלרה והדין עמו שפי' כן דאי לא תימא הכי ממאי מניח את הקורה באלכסון הא בעינן קורה בלכל שפחות דבוקה במבוי כדאמר בשמעל גבי ג' יתידות בשני כותלים כו' לדברי האומר אסור בלחי וקורה ואף על פי שכלן מונח בלחי וקורה אמר רב כהנא בר תחליפא משמיה דרב כהנא בר מניומי משמיה דרב כהנא בר מלכיו (ד) משמיה דרב כהנא רביה דרב ואמרי לה רב כהנא בר מלכיו היינו רב כהנא רביה דרב מבוי שצידו אחד ארוך וצידו אחד קצר פחות מארבע אמות מניח את הקורה באלכסון ארבע אמות אינו מניח את הקורה אלא כנגד הקצר רבא אמר [ב] אחד זה ואחד זה אינו מניח את הקורה אלא כנגד הקצר ואימא טעמא דידי ואימא טעמא דידהו אימא טעמא דידי [ג] קורה טעמא מאי משום היכר ובאלכסון לא הוי היכר ואימא טעמא דידהו [ג] קורה משום מאי משום מחיצה ובאלכסון נמי הוי מחיצה אמר רב כהנא הואיל ושמעתתא דכהני היא אימא בה מילתא הא דאמרת מניח הקורה באלכסון לא אמרן אלא שאין באלכסונו יותר מעשר אבל יש באלכסונו יותר מעשר דברי הכל אינו מניח אלא כנגד הקצר איבעיא להו מהו להשתמש תחת הקורה רב ורבי חייא ור' יוחנן אמרו [ג] מותר להשתמש תחת הקורה שמואל ורבי שמעון בר רבי ור"ש בן לקיש אמרו אסור להשתמש תחת הקורה לימא בהא קמיפלגי דמר סבר קורה משום היכר ומר סבר קורה משום מחיצה לא דכולי עלמא קורה משום היכר והכא בהא קמיפלגי דמר סבר היכירא מלבר ואיבעית אימא דכולי עלמא משום מחיצה והכא בהא קמיפלגי דמר סבר חודו הפנימי יורד וסותם ומר סבר חודו החיצון יורד וסותם אמר רב חסדא הכל מודים בבין לחיים שאסור בעא מיניה רמי בר חמא מרב חסדא נעץ שתי יתידות בשני כותלי מבוי מבחוץ והניח קורה על גביהן מהו א"ל לדברי המתיר אסור לדברי האוסר מותר רבא אמר נמי אסור [ד] בעינן קורה ע"ג מבוי וליכא איתיביה רב אדא בר מתנה [ד] לרבא היתה קורתו משוכה

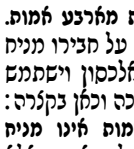


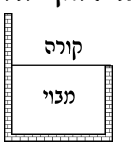


כותל הקלר חומר מותר להשתמש ברשות הרבים לפי שאין לותו העולך דומה שיהא מן המבוי: **שאין נהלכסונו יותר מעשר**. שהמבוי קלר לרחבו הרבה ואין ברוחבו אמות ואלרבע אמות המשכין להנטרף יותר מעשר: **אבל יש נהלכסונו יותר מעשר**. נמלא פתחו רחב מעשר שהרי כל אחת הקורה הוי פתח: **מהו להשתמש תחת הקורה**. לכל מבוחות קאי: **קורה משום מחיצה**. ומודו הפנימי יורד וסותם הלכך לחור למן המחיצה ולפניס בעי משתמעי: **מר סבר היכירא**. להך מגוותי בעינן ולד הפנימי הוי להו היכר ולחור להשתמש מן ההיכר ולחוץ: **מלבר**. לבני רשות הרבים דהיינו לד המיצון: **מר סבר חודו הפנימי יורד וסותם**. נמלא אחת הקורה מן המחיצה ולחוץ ולחור: **הכל מודים**. במבוי שאין בו קורה והכשירו בלמי שאסור להשתמש בין לחיים כלומר בלמי דנקט בין לחיים למבוחות טובא קאי: **נעץ שתי יתידות**. קלילי"ם נעוצות בכותל בעוביו שלאד רשות הרבים ונמלאת קורה שעליהן בולטת ומשכבת לחוץ יותר מן הכתלים וחודה הפנימי דבוק ושמוך לכותל כזה: **נדברי האוסר**. להשתמש אחת הקורה בכל מבוחות דטעמא משום חודו הפנימי יורד וסותם: **מיהו**. כלן להשתמש במבוי הזה מגד הך קורה שאינה על גבי מבוי דכיון דחודו הפנימי סותם נמלאת אחיזת הקורה דבוקה לכתלים ואחיזה מעלייתא היא: **לדברי המתיר**. להשתמש אחת הקורה אלמא חילון יורד וסותם חוסר כל המבוי הזה עד שיביאו קורה אחרת לחלן הסתימה ממוגדת לכתלים ויש חויר ביניהם והכא לאו מחיצה ממש הוא להכשיר הפסק חויר שאינו ע"י לבוד:

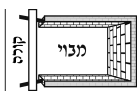


משוכה

**מוקימנן** [ד:]: טעמיה דרב נחלן עירבו אחד עירבו אפילו מבוי מותר: **פרסי נמי לי**. הא תנא להו אחד שהרבים נכנסין לה בזו כו' ומילתיה דרב למשמעייה אחר מינה מסתמא (ה) ואפילו זה כנגד זה וכל שכן בזה שלא כנגד זה ואיסור מבוי מחידך מתניתין דאחד קטנה שמעינן: **אי מהפסח**. שאחרים נכנסין לה כו' דקתני רשות היחיד לפסח: **הוה אמינא**. הלי דקרי ליה רס"י: **לורוק**. כלומר מדאוריימתא רס"י הוא והזורק מרס"ל לתוכו חייב: **אחד עשרון**. בתוכו **אימא לא**. משמריה ומדרבנן לילטוך רבנן עליה: **קמ"ל**. רב מותרת: **נדל**. שרן שיש לו רגלים הרבה (ה) כדתניא בתוספתא (שביעית פרשה ט) מרבה רגלים (ו) זה נדל. **מבוי שעשוי** כנדל שפחותין לו מבוחות הרבה ורחשיהן פחותין לרשות הרבים ורחשו פחות לרשות הרבים אחד: **עושה לורס פחס נגדו**. בחחד משני רחשיו והאחריס קטנים משחרו בלחי וקורה ברחשיהן על פני רשות הרבים: **כמאן דשמעל דחמר**. מבוי עקום תורתו בסמוס (ז) דהא כל מבוחות קטנים הללו מבוחות עקומות הן ונכנס בדרך זה ויולא בדרך זה וקחמרת לא בעי תיקון לעקמומיתו כשמעל: ס"ג **נמה לי לורס פחס**. לחחי חלרכת לורס פחס לגדול הא חיכו נמי הין פילוסיו מכוונין: **ועוד הא הסוח מבוי** (ח) **דהוה**. בחחריה לשמעל בנהרדעא ומשו ליה לדרב כדחחר לעילו רמו עליה חומריה דרב ומומריה לשמעל: **עושה לורס פחס לגולגו**. הקטנים: **מהך גיסא**. בעקמומיתן לגד מבוי גדול: **ואידך גיסא**. (ו) לרשות הרבים מיסחרי בלחי או קורה: **לידו לחד לרוח**. ונמלך כותלו לרשות הרבים יותר מכותל השני כזה: **הא פחוח מלרבע חמוח**. עודף זה על חבירו מניח קורה בחלכסון וישחמש כחן בחרוכה וכלן בקלרה: **לרבע חמוח לינו מניח קורה**. על רחב כותל החרוך חלך כותב לפניס מרחשו כנגד רחב כותל הקלר ומניחה: **ובחלכסון נמי הוי היכרא**. שהרוחה בני מבוי ומשחמשין בהס"ל חוץ מלנגד




משוכה

דאסרי, דסברי חודה הפנימי[ת] מתרת, הכא שרי דהא חודה הפנימית סותמת מתחילת המבוי. הנה **רב חסדא** אוקמ' בפלוגתא. **רבא** אמר לדברי הכל מבוי אסור בעינא קורה ע"ג מבוי וליכא. ומותיב עליה רב אדא מיהא דתניא היתה קורתו

---

ג) נלמה דל"ל ומוגיע דגמ' הכי דאם קורה משום היכר הוא הני סבירא להו להכשיר מלבר וה"ת משום מחיצה הי.

---



מח א מיי' פי"ו מהל' שבת הלכה יט סמג עשין לדכנן ג טוש"ע ח"א סי' שסד ס"ה:

מט ב מיי' שם הלכה כ טוש"ע ח"א סי' שסג סעיף ל:

נ ג מיי' שם הלכה יח סמג עשין לדכנן ג טוש"ע ח"א סי' שסה סעיף ד:

נא ד מיי' שם הלכה כג טוש"ע ח"א סי' שסג סעיף יד:

## לעזי רש"י

קביליי"ש [קיבילי"ש]. יתדות, ווים, זיזים.

## מוסף רש"י

מבוי עקום. שני פתחיו מפולגין לרשות הרבים אחת (לעיל ה:). **קורה** טעמא מאי משום היכר. קורה שמיקנו מכמיס למבוי משום היכר בעלמא הוא, ללא ליתו למימרי רס"ל (לעיל ה.) לניחו לינני ולידעו דמקמפח עבוד ולא ליתי לאילטופי ברס"ל (לעיל ג.). **קורה משום מאי משום מחיצה**. קורה הממלת במבוי טעמא משום מחיצה, לממילן מוהה המילן יוכל וסותם (לעיל ה.).

## רבינו חננאל

איתמר מבוי העשוי כנדל. פי' מבוי ארוך שמשני צדדין יש לו מבואות קטנים פתוחין מיכן ומיכן כמו רגלי השרץ הנקרא נדל, ויש לו רגלים הרבה משוכות מהנה ומהנה. כדתניא עד כל מרבה רגלים זה נדל. אסקה רבא דהילכתא כוותיה, עושה צורת הפתח לכולהו מחד גיסא ואידך גיסא מישתרי בלחי וקורה. והא דדבא שייכא כרב דסבר מבוי עקום תורתו כמפולש ואקאמר רב במבוי המפולש לרה"ר הלכה כת"ק דאמר עושה צורת הפתח מיכן ולחי או קורה מיכן. הא דאמר רב כהנא רביה דרב מבוי שצידו אחד ארוך וצידו אחד קצר, פחות מד' אמות מניח קורה באלכסון. פי' אם עודף הצד הארוך על הצד הקצר ד' אמות כאילו מבוי בפני עצמו הוא וצריך מחיצות כנגדו. פחות מד' אמות חשוב כמו פירצת מבוי ומחיצות של מבוי פותרות אותו. ואסיקנא בשיש באלכסונו יותר מעשר אמות דברי הכל אינו מניח את הקורה אלא כנגד הקצר, וכן אם בא לעשות לחי אינו עושה אותו אלא כנגד הקצר. הא דאיבעיא לן מהו להשתמש תחת הקורה. רב ור' חייא ור' יוחנן אמרי מותר. וקיימא [לן] כוותייהו. וסוגיא ג) דק'[א] סברי קורה משום היכר הני סבירא להו היא, והיכירה מלבר. וא"ת משום מחיצה הני סברי חודה החיצון סותם ולפיכך מותר ל[ה]שתמש תחת הקורה. **וכן** בין לחיים נמי מותר להשתמש כר' יוחנן דאמר (ו)[ל]תנא דר' זכאי דהוה תני תחת הקורה ובין לחיים כברמלית פוק תני לברא. כלומר זו אינה משנה. [משום] הכר כלומר בין הקורה ובין הלחיים

## הגהות הב"ח

(ה) גב' משמ' דרב כהנא כר מלכיו (משמיה דרב כהנא רביה דרב) תפ"ה ג"ב ס"ק משמיה דרב כהנא רבה ואמרי לה רב כהנא בר מלכיו היינו רב כהנא רבה: (ב) רש"י ד"ה ועוד הא הסוח מבוי עקום דהוה: (ג) תוס' ד"ה והא הסוח וכו' דהא דתמן לדשמואל משום: (ד) ד"ה הכל וכו' קורה משום היכר ומבוי משום מחיצה ומשום הכי בין לחיים מסור דאינו יכול:

## גליון הש"ם

ברש"י ד"ה נדל. בהתניא בתורת כהנים. וכוי' במוליו דף סז ע"ב: תוס' ד"ה מניח את הקורה. משום מחיצה הוי אפי' דאורייתא. עי' לקמן דף פו ע"ש תד"ה קורה: בא"ד לא בקע. עי' בר"ן פ"ק דסוכה דף ללו ע"ש ד"ה גרסינן:

## רבינו חננאל (המשך)

משום הכר הן. ואע"ג דאמר ליה רב הונא בריה דרב יהושע לרבא ואת לא תסברא דבין לחיים אסור, והאמר משמיה דר' יוחנן מבוי שרצפו בלחיים. ס"א נפרץ בלחיים, פחות פחות מד' טפחים אליבא דרשב"ג דאמר אמרינן לבוד, בד' טפחים משתמש עם חודו הפנימי של פנימי. לרבנן דאמרי לא אמרינן לבוד בכי האי גוונא משתמש עם חודו הפנימי של חיצון, ודכולי עלמא בין לחיים אסור. ופרקינן דפתוח לכרמלית. ואקשינן אבל להה"ר מאי שרי יציבא בארעא וכו'. כלומר ברה"ר מותר בכרמלית אסור. ופרקינן (היאך) [אין] מצא מין את מינו ונעור. **בעא** מיניה רמי מרב חסדא נעץ שתי יתידות בין שני כותלי מבוי מבחוץ והניח קורה על גבן, שנמצאת הקורה ע"ג היתידות מחוץ לכותלי המבוי, מהו זה להשתמש במבוי כו'. א"ל (ו)לדברי רב ור' חייא ור' יוחנן דשרו להשתמש תחת הקורה, דסברי חודה של קורה החיצונה מתרת, הכא אסרי. דהא חודה החיצונה חוץ למבוי הוא, ואין זו המחיצת מבוי לפיכך המבוי אסור. ולדברי הני